

Jézus Krisztus kijelentése – Nyolcadik szám

Egy nemzet születése

Jeff Pippenger

2023-10-31

Az Éjféli Kiáltás üzenete kezdetben a vizsgálati ítélet megnyitásánál ért véget, és az Éjféli Kiáltás üzenete a végrehajtó ítélet megnyitásánál ér véget. Az iszlám harmadik jajszava ítéletet hoz az Egyesült Államokra a vasárnapi törvény elfogadása miatt, és egy folyamatosan tartó, fokozódó ítéletet jelképez az egész világ felett, amiért elfogadták a maguk vasárnapi törvényét a polgári üldöző hatalom nyomása alatt, amelyet az a tíz király képvisel, akik paráználkodtak Jézabellel, Tírusz paráznájával.

„Amikor Amerika, a vallásszabadság földje, a pápasággal egyesülve erőszakot tesz a lelkiismereten, és arra kényszeríti az embereket, hogy tiszteljék a hamis szombatot, akkor a földkerekség minden országának népe arra lesz indítva, hogy kövesse példáját.”
Testimonies, 6. kötet, 18.

A nagy küzdelem vasárnaptörvénnyel kapcsolatos harca ekkor teljes erejével kibontakozik. Sátán ekkor Krisztus megszemélyesítőjeként jelenik meg.

„A pápaság intézményét Isten törvényének megsértésével kikényszerítő rendelet által nemzetünk teljesen elszakítja magát az igazságosságtól. Amikor a protestantizmus kezét kinyújtja a szakadékon át, hogy megragadja a római hatalom kezét; amikor átnyúl a mélység fölött, hogy kezét fogjon a spiritizmussal; amikor e hármasszövetség befolyása alatt országunk mint protestáns és köztársasági kormányzat megtagadja Alkotmánya minden elvét, és rendelkezéseket tesz a pápai hamisságok és tévelygések terjesztésére: akkor tudhatjuk meg, hogy eljött az ideje Sátán csodálatos munkálkodásának, és hogy közel a vég.”
Bizonyoságtételek, 5. kötet, 451.

A nemzeti hitehagyást nemzeti romlás követi.

„Az Egyesült Államok népe kiváltságos nép volt; de amikor korlátozza a vallásszabadságot, feladja a protestantizmust, és teret enged a pápaságnak, bűnének mértéke betelik, és a ‘nemzeti hitehagyás’ feljegyeztetik a menny könyveiben. E hitehagyás következménye nemzeti romlás lesz.” Review and Herald, 1893. május 2.

A balga laodiceai adventisták kezét fognak a pápai hatalommal, és elbuktatnak, miközben Krisztus másik nyája, amely még Babilonban van, megmenekül a pápaság kezéből.

Behatol majd a dicsőséges földre is, és sok ország elvész; de ezek kimenekülnek az ő kezéből: Edóm, Moáb és Ammón fiainak színe-java. Dániel 11:41.

Az iszlám hirtelen lesújt az Egyesült Államokra, amint a hetedik trombita ítéletes jajt hoz a vasárnapi törvény elfogadása miatt.

És láttam, és hallottam egy angyalt repülni az ég közepén, aki nagy szóval ezt mondta: Jaj, jaj, jaj a föld lakosainak a három angyal trombitájának még hátralévő szavai miatt, akiknek még meg kell szólalniuk! Jelenések 8:13.

A jelenés, amely a Jelenések könyve tizenegyedik fejezetében a két tanút jelképezi, János által a Jelenések könyve tizenkettedik fejezetében úgy kerül ábrázolásra, mint a napba öltözött asszony, s prófétai módon a kezdet és a vég szimbolikájával jelenik meg.

És nagy jel tűnt fel az égből: egy asszony, a napba öltözve, lába alatt a hold, fején pedig tizenkét csillagból korona. És várandós lévén, kiáltott, szülési fájdalmak között gyötrődve és vajúdva. És egy másik jel is feltűnt az égből; és íme, egy nagy vörös sárkány, hét fejjel és tíz szarvval, és hét korona volt a fején. És farka magával sodorta az ég csillagainak harmadrészét, és a földre vetette azokat; és a sárkány odaállt a szülés előtt álló asszony elé, hogy mihelyt megszüli gyermekét, felfalja azt. És fiút szült, fiúgyermeket, aki vasvesszővel fogja pásztrolni valamennyi nemzetet; és gyermeke elragadtatott Istenhez és az ő trónjához. Jelenések 12:1–5.

A holdon áll, és a napba van öltözve. A hold a nap visszatükröződése, ezért prófétai értelemben a nap előképe. A koronájában levő tizenkét csillag az ókori Izráel tizenkét törzsét jelképezi az ókori Izráel kezdetén, amelyek az ókori Izráel végén levő tizenkét tanítvány előképei. Az a tizenkét csillag, amely az ókori Izráel végén a tizenkét tanítványt jelképezi, egyúttal a modern Izráel kezdetén a tizenkét apostolt is jelenti. Ennélfogva a modern Izráel végén levő száznegyvennégyezer előképei, akik tanítványok és apostolok. Annak a történelmi korszaknak a kezdetén, amelyben a tanítványok egyszerre jelképezik az ókori Izráel végét, az apostolok pedig a modern Izráel kezdetét, az asszony, aki az egyház, Krisztussal volt várandós. Ő az a „fiúgyermek”, aki halála és feltámadása után elragadtatott Istenhez.

Az asszony tehát jelképezi a száznegyvennégyezer megszületését is, akik szintén a halál völgyéből való feltámadásuk után mennek fel a mennybe. Miután a mennyben vannak, egy másik gyermeket is szülne, amely azt a másik nyájat képviseli, amely a vasárnapi törvény idején kijön Babilonból.

Mielőtt vajúdott volna, szült; mielőtt fájdalma rájött volna, fiúgyermeket hozott világra. Ki hallott ilyet? ki látott efféléket? Vajon egy ország egyetlen napon jön-e világra? vagy nemzet születik-e egyszerre? mert mihelyt Sion vajúdott, megszülte fiait. Vajon én megnyissam a méhet, és ne engedjem szülni? ezt mondja az Úr; vajon én, aki szülést adok, bezárjam-e a méhet? ezt mondja a te Istened. Ézsaiás 66:7–9.

A földi vadállat uralmának idején egy nemzet egyszerre születik meg. Ez a nemzet a száznegyvennégyezer, mert ők azok, akik tökéletesen visszatükrözik Krisztus jellemét. Ők azok, akiket a „fiúgyermek” Jézus előképez. Ők Ézsaiás „fiúgyermek”, aki megszületik, mielőtt az asszony vajúdni kezdene. A holt, száraz csontok, amelyeknek a világ örvendezett, amikor a mélységből feljövő vadállat megölte őket, vigasztalást nyernek Jeruzsálemben, és akkor együtt örvendeznek azzal az asszonnyal, aki világra hozza a „fiúgyermeket”. Előhozatnak, mielőtt az asszony vajúdna, azután pedig vajúdik, és világra hozza „egyéb” „gyermekét”, amint ekkor a pogányok a harmadik angyal üzenetére hömpölygő folyamként válaszolnak, miközben az üzenet árapályként söpör végig a földön. Nagy válság közepette születnek meg, amely az ő vajúdását

jelképezi. A Jelenések tizenkettedik fejezetének asszonya lényegében ikreket szül. Az elsőszülöttek a száznegyvennégyezer, akiket zsengekként azonosítanak, a pogányok pedig mint a nyári aratás nagy betakarítása jelennek meg.

Örvendezetek Jeruzsálemmel, és vigadjatok vele mindnyájan, akik szeretitek őt; örvendezetek vele örvendezéssel mindnyájan, akik gyászoltátok őt: hogy szophassatok, és megelégedjétek vigasztalásának emlőiből; hogy szívhaszatok, és gyönyörködjétek dicsőségének bőségében. Mert így szól az Úr: Ímé, békességet terjesztek ki reá, mint a folyót, és a pogányok dicsőségét, mint az áradó patakot: akkor szoptattattok, oldalán hordoztatotok, és térdein ringattattok. Mint akit anyja vigasztal, akképpen vigasztallak titeket én; és Jeruzsálemben nyertek vigasztalást. És amikor ezt látjátok, örvendezni fog szívetek, és csontjaitok kivirágoznak, mint a fű; és megismertetik az Úr keze az ő szolgálóihoz, haragja pedig az ő ellenségeihez. Ézsaiás 66:10–14.

Azok, akik Jeruzsálem miatt „sírnak”, azok, akik sóhajtoznak és jajgatnak a benne elkövetett utálatosságok miatt, és akik elpecsételtettek; ők pedig a vasárnaptörvény előtt pecsételtetnek el. Most a „gyülekezetért végzett befejező munkában” vagyunk, amely a száznegyvennégyezer elpecsételésének utolsó pillanatait jelenti.

„Isten igaz népe, akik szívükön viselik az Úr művének és a lelkek üdvösségének ügyét, a bűnt mindig annak valóságos, bűnös természetében fogja szemlélni. Mindenkor a hűség és egyenes bánásmód oldalán állnak majd azokkal a bűnökkel szemben, amelyek oly könnyen körülveszik Isten népét. Különösen az egyházért végzett záró munkában, annak a száznegyvennégyezernek elpecsételési idején, akik Isten trónja előtt feddhetetlenül fognak megállni, fogják a legmélyebben átérezni Isten magukat népének valló népének vétkeit. Ezt erőteljesen tárja elénk a próféta szemléltetése az utolsó munkáról, a kezükben öldöklő fegyvert tartó férfiak alakjában. Egy férfi közöttük gyorsan volt öltözve, és író deák tintatartója volt az oldalán. „És monda néki az Úr: Menj át a város közepén, Jeruzsálem közepén is, és jegyezd meg azoknak a férfiaknak homlokát, akik sóhajtanak és kiáltanak mindazokért az utálatosságokért, amelyeket annak közepette cselekszenek.” Bizonyágtételek, 3. kötet, 266.

Azok, akik „sóhajtanak és kiáltanak”, pecsétet kapnak, mielőtt a pusztító angyalok a mészárló fegyverekkel végigmennek az egyházon, amelyet Jeruzsálem jelképez.

A parancs így szól: „Menj át a város közepén, Jeruzsálem közepén, és tégy jegyet azoknak a férfiaknak a homlokára, akik sóhajtoznak és jajgatnak mindazokért az utálatosságokért, amelyeket annak közepette cselekszenek.” Ezek a sóhajtozó, jajgató emberek az élet ígét hirdették; feddettek, tanácsoltak és kérleltek. Némelyek azok közül, akik megszegyenítették Istent, bűnbánatra jutottak, és megalázták szívüket Őelőtte. De az Úr dicsősége eltávozott Izráelből; noha sokan továbbra is megtartották a vallás külső formáit, ereje és jelenléte hiányzott.

„Amikor haragja ítéletekben nyilvánul meg, Krisztus e alázatos, odaszentelt követői a világ többi részétől lelkük gyötrelme által fognak megkülönböztetni, amely jajkiáltásban és sírásban, feddéseken és intésekben jut kifejezésre. Míg mások palástot igyekeznek vetni a fennálló gonoszságra, és mentetik a mindenütt elharapózott nagyfokú romlottságot, azok, akikben

buzgalom él Isten dicsőségéért és szeretet a lelkek iránt, nem hallgatnak azért, hogy bárki kegyét elnyerjék. Igaz lelkük napról napra gyötrődik a gonoszok szentségtelen cselekedetei és beszéde miatt. Tehetetlenek megállítani a bűn hömpölygő áradatát, ezért bánat és rettegés tölti el őket. Isten előtt gyászolnak, látva, hogy a vallást éppen azoknak az otthonaiban vetik meg, akik nagy világosságot kaptak. Sírnak és sanyargatják lelküket, mert kevélység, kapzsiság, önzés és csaknem mindenféle csalárdság van az egyházban. Az Isten Lelkére, aki feddésre indít, lábbal taposnak, míg a Sátán szolgálai diadalmaskodnak. Istent gyalázat éri, az igazság pedig erejét veszti.”

„Az az osztály, amely nem érez fájdalmat saját lelki hanyatlása miatt, sem nem gyászol mások bűnei fölött, Isten pecsétje nélkül marad. Az Úr megbízza követeit, a kezükben öldöklő fegyvereket tartó férfiakat: »Menjetek őutána a városon át, és vágjatok le; szemetek ne kíméljen, és ne könyörüljete: öldököljete megvénhedtet és ifjat, szüzet, kisgyermeket és asszonyokat egyaránt; de ne közeledjete senkihez, akin a jegy van; és az én szenthelyemen kezdjéte.« Akkor kezdték a véneken, akik a ház előtt voltak.

„Itt látjuk, hogy az egyház — az Úr szentélye — volt az első, amely megérezte Isten haragjának csapását. A vén emberek, azok, akiknek Isten nagy világosságot adott, és akik a nép lelki érdekeinek őrzőiként álltak, elárulták a rájuk bízott megbízatást. Azt az álláspontot foglalták el, hogy nem kell csodákat és Isten hatalmának olyan nyilvánvaló megnyilatkozását várnunk, mint a korábbi napokban. Az idők megváltoztak. Ezek a szavak megerősítik hitetlenségüket, és ezt mondják: Az Úr sem jót nem cselekszik, sem rosszat nem cselekszik. Túl irgalmas ahhoz, hogy ítélettel látogassa meg népét. Így a „Békesség és biztonság” a kiáltás azoknak az embereknek az ajkán, akik többé soha nem emelik fel szavukat, mint a trombita, hogy megmutassák Isten népének vétkeiket és Jákób házában bűneit. Ezek a néma ebek, amelyek nem akartak ugatni, érzik meg a megsértett Isten igazságos bosszúját. Férfiak, leányok és kisgyermek egyaránt együtt vesznek el.” Testimonies, 5. kötet, 210, 211.

Ézsaiás negyvenedik fejezete a megkettőzés szimbolikájának alkalmazásával kezdődik, amely az Éjféli Kiáltás üzenetének prófétai jelzője: ez egy második üzenet, amely egyesül Babilon bukásának üzenetével. Babilon bukása megkettőződik, amikor prófétai módon fejeződik ki. A kifejezés így hangzik: „Elesett, elesett Babilon.”

És egy másik angyal követte, ezt mondva: Elesett, elesett Babilon, az a nagy város, mert paráznsága haragjának borával megitatott minden népet. Jelenések 14:8.

A szó szerinti Babilonról a Biblia két bukást említ, és a lelki Babilonról is két bibliai bukást. Ezek együtt négy történelmi tanúbizonyságot alkotnak, amelyek azonosítják Babilon bukásának prófétai jellegzetességeit.

És teljes erejéből, hatalmas szóval kiáltott, mondván: Leomlott, leomlott a nagy Babilon, és ördögök lakhelyévé lett, minden tisztátalan lélek tanyájává, és minden tisztátalan és gyűlöletes madár börtönévé. Jelenések 18:2.

A szó szerinti Babilon Nimród idejében, mint Bábel, elesett, és a szó szerinti Babilon Belsazár idejében is elesett. A lelki Babilon 1798-ban esett el, és végső bukását az Írások ismételten

szemléltetik. Ezért Babilon bukásának üzenete magában foglalja a megkettőzés prófétai szimbolikáját. Babilon bukásával együtt megjelenik a megkettőzés, de a megkettőzés jelenségének van még két másik elsődleges prófétai oka is.

A második ok az, hogy üzenetként olyan üzenetet jelképez, amelyhez egy második üzenet kapcsolódik. Két üzenetet ábrázol. Vannak más jelentős igazságok is, amelyek a második angyal üzenetének jelentésével és szerkezetével kapcsolatosak, de mi csupán azt jegyezzük meg, hogy Ézsaiás végső prófétai elbeszélése, amely a negyvenedik fejezetben kezdődik, a Vigasztaló jelképének megkettőzésével kezdődik, akit Krisztus megígért, hogy népének ad, miközben a mennyei szentélyben időzik.

Vigasztaljátok, vigasztaljátok népemet, azt mondja Istenetek. Szóljatok Jeruzsálem szívéhez, és kiáltatok neki, hogy vitézkedése bevégeztetett, hogy bűne megbocsáttatott; mert az Úr kezéből kétszeresen sújtatott minden bűnéért. Ézsaiás 40:1, 2.

A Bibliában nincs más olyan szakasz, amely Krisztus jellemének az Alfa és Ómega voltára nézve konkrétan szólna, mint az Ézsaiás negyvenedik fejezetétől a könyv végéig terjedő rész. Mint Alfa és Ómega, Krisztus nevének, az Alfa és Ómegának az aláírását helyezi e szakaszra, mert amikor Ézsaiás végéhez érünk, ismét a Vigasztalóra utal; mert Krisztus az Ige, és Ő a kezdet és a vég.

Így szól az Úr: Az ég az én királyi székem, és a föld lábam zsámolya: miféle házat építenék nekem? és hol volna nyugalom helye? Hiszen mindezeket az én kezem alkotta, és így lettek mindezek, így szól az Úr; hanem arra tekintek, aki szegény és megtört szellemű, és retteg az én ígémtől. Aki bikát öl, olyan, mintha embert ölne; aki bárányt áldoz, mintha kutyát nyakazna le; aki ételáldozatot mutat be, mintha disznóvért áldozna; aki tömjént gyújt, mintha bálványt áldana. Bizony, ők a maguk útjait választották, és lelkük gyönyörködik utálatosságaikban. Én is tévelygéseiket választom, és rájuk hozom azt, amittől rettegnek; mert hívtam, és senki sem felelt; szóltam, és nem hallgattak; hanem azt cselekedték szemem előtt, ami gonosz, és azt választották, amiben nem gyönyörködtem. Ézsaiás 66:1–4.

Felmerül a kérdés, hogy Isten népe milyen házat épített Neki? Péter lelki házat emelték-e, vagy a Sátán zsinagógáját? Isten kijelenti, hogy az a ház, amelyet Ő épített, azokból áll, akik „szegény és töredelmes lelkűek”, és akik „reszketnek” Isten „beszédétől”. Szembeállítja azokat, akik reszketnek az Ő beszédétől, egy másik csoporttal, amely tisztátalan áldozatokat mutat be, és a maga útját választotta. Azok, akik ahhoz az osztályhoz tartoznak, amely tisztátalan áldozatokat mutat be, azt fogják tapasztalni, mint a zsidók, hogy házuk pusztán marad nekik.

Valamennyi próféta a világ végéről szól, és ez szemlélteti a különbséget a bölcsek között, akik remegnek az Ő szaván, és a balgák között, akik utálatosságokat mutatnak be Istennek, olyan utálatosságokat, amelyekben a lelkük gyönyörködik. Ezért Isten tévelygéseiket választja majd a balga laodiceai szüzek számára, azt a tévelygést, amelyről Pál apostol azt mondja, hogy egy „hazugság” elfogadása miatt következik be.

A „hazugság” az adventizmus történetében sajátos jelkép, amelyet az építők 1863-ban elfogadtak, és amelyre az adventista történelem egész folyamán tovább építettek. Olyan hazugság volt ez,

amely hamis alapot hozott létre, és ekkor kezdték ott felépíteni a hamisítványként álló hamis templomot. A valódi templom meghamisításának munkája egészen az „utolsó napokig” folytatódik. Ézsaiás a hatvanhatodik fejezet összefüggését a bölcs és a balga szüzek elkülönítésének keretébe helyezi. Ézsaiás azt a prófétai történelmet azonosítja, amelyet Ézsaiás negyvenedik fejezetének első versében jelölt meg, amikor Krisztus megígérte, hogy három és fél jelképes nappal a 2020. július 18-i csalódás után elküldi a Vigasztalót.

Halljátok az Úr szavát, ti, akik reszkettek az ő beszédétől: Testvéreitek, akik gyűlöltek titeket, akik kivetettek titeket az én nevemért, ezt mondták: Dicsőíttessék meg az Úr! De ő megjelenik a ti örömetekre, ők pedig megszegyenülnek. Hangos szózat a városból, szózat a templomból, az Úr szózata, aki megfizet ellenségeinek. Ézsaiás 66:5, 6.

1798-tól 1844-ig, a millerita mozgalomban az Úr egy lelki templomot épített, amelyhez mint a szövetség követe 1844-ben hirtelen eljött. Az Úr a száznegyvennégyezer mozgalmában is egy lelki templomot épít, hogy hirtelen eljöjjön, és szövetségre lépjen azzal a templommal. Péter első levelének második fejezetében ezt a templomot „lelki ház”-nak nevezi. Akik „hallják az Úr szavát”, azok azok, akikről János a Jelenések könyvében beszél, amikor azt mondja, hogy akik hallják, „boldogok”. Ők a zászló, mert a zászló „Izrael számkivetettjeiből” áll. A balga laodiceaiak megszegyenülnek majd, amikor az Úr megdicsőíti magát a filadelfiaiakban, akik rettegnek az Ő Igéjétől, és az Ő Igéje „igazság”.

Az a három hang, amely abban az időszakban hallatszik, amikor a bölcsek és a bolondok elkülönítetnek a másik osztálytól, „a városból”, „a templomból” és „az Úrtól, aki megfizet” származik. Az első „hang” a városból „zúgásnak hangja”, és a „zúgás” a Vigasztaló érkezése, aki hirtelen jön.

És mikor a pünkösdi napja eljött, mindnyájan egy akarattal együtt voltak ugyanazon a helyen. És hirtelen az égből mintegy sebesen zúgó szélhez hasonló hang támadt, és betöltötte az egész házat, ahol ültek. És megjelentek előttük kettős tüzes nyelvekhez hasonló nyelvek, és egy-egy leszállt mindegyikükre. Apostolok Cselekedetei 2:1–3.

Az Apostolok Cselekedetei második fejezete második versében „hang”-nak fordított szó „zajt” és „híresztelést” jelent. A „híresztelés” prófécia. A „városból” jövő „hangot” vagy „zajt” „hatalmas szél” jelképezi. A „zúgó hang a városból” az iszlám „híresztelése” vagy prófétai üzenete, amely jelzi a Vigasztaló megérkezését a megszáradt csontok völgyébe, amelyeket megöltek „a nagy város utcáján, amely lélek szerint Sodomának és Egyiptomnak neveztetik, ahol a mi Urunk is megfeszítettett.”

Ézsaiás negyvenedik fejezetében a „hang”, amelynek elő kellett készítenie az utat „a szövetség követének”, azt kérdezte, milyen üzenetet kellene „kiáltania”. Azt a parancsot kapta, hogy az iszlám üzenetét „kiáltssa”. Az Apostolok Cselekedeteiben a „zúgás”, amely betöltötte Péter lelki „házát”, „sebesen zúgó hatalmas szél” volt, amely Ezékiel harminchetedik fejezetében az iszlám négy szele felől jött.

Zúgás hangja a városból, hang a templomból, az Úr hangja, aki megfizet ellenségeinek. Ézsaiás 66:6.

Attól az utcától kezdve, ahol a mi Urunkat megfeszítették, a Vigasztaló először a pusztában kiáltó „hangjának” tudatja, mi legyen az üzenet. Azután a felépített templomot alkotó hatalmas sereg, amint azt kezdetben az 1798-tól 1844-ig terjedő mozgalomban előképezte, felerősíti a kiáltást. A hatalmas sereg mozgása, miközben az iszlám kiáltását hirdetik, elvezet a harmadik „hanghoz”, amely Istennek az Egyesült Államokra kimondott ítéleti hangját azonosítja a vasárnaptörvény elfogadása miatt. Ott az Úr megfizetést szolgáltat. A három hangot a hét mennydörgés rejtett történelmének szerkezete szabályozza, amely annak a héber szónak a kezdő, középső és befejező betűit jelképezi, amelyet a Csodálatos Nyelvész alkotott, és amelyet úgy fordítanak: „igazság”. Ezt nem lehet kitalálni!

Az általunk azonosított prófétai történelemmel összhangban Ézsaiás ezután egy nemzet születéséről szól.

Mielőtt vajúdott volna, szült; mielőtt fájdalma rátört volna, fiúgyermeket hozott világra. Ki hallott valaha ilyet? ki látott efféléket? Vajon egyetlen napon jön-e világra a föld? vagy születik-e nemzet egy csapásra? Mert mihelyt vajúdni kezdett Sion, megszülte fiait. Vajon eljuttassam a szülésig, és ne engedjem megszülni? ezt mondja az Úr; vajon én idézzem elő a szülést, és bezárjam a méhet? ezt mondja Istened. Ézsaiás 66:7–9.

A nemzet, amely még az asszony vajúdása előtt születik meg, nemrég az utcán hevert, holtan és szárazon, miközben az egész világ örvendezett állapotán. Ám amikor a két tanú talpra állt, azok, akik az ő halálukon örvendeztek, megrémültek. Amint a holt, száraz, megölt testek nemzetként talpra állnak, mindazok, akik szeretik Jeruzsálemet, akkor majd együtt örvendeznek vele. Azok, akik szeretik Jeruzsálemet, nemcsak a száznegyvennégyezer nemzetét foglalják magukban, hanem Isten más juhnyáját is, akiket akkor Babilonból hívnak ki. A 2020. július 18-i csalódásból való feltámadást a Vigasztaló eljövetele viszi véghez, amely a holt, száraz „csontokat” „fűhöz” hasonlóan felvirágoztatja.”

Örvendeztetek Jeruzsálemmel, és vigadjatok vele mindnyájan, akik szeretitek őt; örvendeztetek vele nagy örömmel mindnyájan, akik gyászoltátok őt: hogy szophassatok, és megelégedjete vigasztalásának emléiből; hogy szívhattok, és gyönyörködjete dicsőségének bőségében. Mert így szól az Úr: Ímé, kiterjesztem rá a békességet, mint a folyót, és a népek dicsőségét, mint áradó patakot: akkor szopni fogtok, oldalán hordoztatni fogtok, és térdein dőltetgetek. Ahogyan az anyja vigasztal valakit, úgy vigasztallak én titeket; és Jeruzsálemben nyertek vigasztalást. És meglátjátok ezt, és örvendezni fog szívetek, és csontjaitok kizöldülnek, mint a fű; és megismertetik az Úr keze az ő szolgálóihoz való jóságában, és haragja az ő ellenségei ellen. Ézsaiás 66:10–14.

Az Alfa és az Ómega Ézsaiás utolsó elbeszélésének befejezését pontosan oda helyezi, ahol az kezdetben indult: a Vigasztaló eljövetelének azonosításához. És miként ez mindig így van minden olyan üzenet esetében, amely az Illés-üzenetet képviseli, ez is abba az összefüggésbe van helyezve, hogy az Úr átokkal sújtja a földet.

Mert íme, eljön az Úr tűzzel, és szekerei mint a forgósél, hogy haragját búsulásban, dorgálását pedig tüzlángokban adja meg. Mert tűzzel és kardjával ítél az Úr minden testet; és sokan

lesznek az Úr megöltjei. Akik megszentelik magukat és megtisztítják magukat a kertekben, egy fa mögött, a középén, disznóhúst és undokságot és egeret esznek: együtt vesznek el — ezt mondja az Úr. Mert én ismerem cselekedeteiket és gondolataikat; eljön az idő, hogy egybegyűjtsék minden nemzetet és nyelvet; és eljönnek, és meglátják dicsőségemet. Ézsaiás 66:15–18.

Azok a balga laodíceai adventisták, akik a jó és gonosz tudásának ama „fája” mögött állnak, amely az édeni „kert” „közepén” van, azt vallják, hogy megszentelik és megtisztítják magukat, miközben valójában Babilon tisztátalan tanításait eszik, és úgy rejtőznek el, miként Ádám és Éva, ama bűnök miatt, amelyeket túlságosan szerettek ahhoz, hogy lemondjanak róluk. El fognak emésztetni az összes többi nemzettel együtt. Szembe vannak állítva a bölcsekkel, akik „jel” lesznek. A „jel” a „zászló”, amely a szombatot jelképezi, s ez az Úrnak, a te Istenednek jele, amely valójában megszenteli az Ő népét.

Annakokáért Izráel fiai megtartsák a szombatot, megülvén a szombatot nemzedékeiken át, örök szövetségül. Köztem és Izráel fiai között legyen jel ez mindörökké; mert hat napon teremte az Úr az eget és a földet, a hetedik napon pedig megnyugovék és megüdüle. 2Mózes 31:16, 17.

A bölcsek nem rejtőznek az üres hitvallás fája mögé, hanem mint zászló emeltetnek fel, Isten dicsőségét tárva a nagy küzdelem záró jeleneteiben. Az Ő dicsősége az Ő jelleme, és jellemének azon eleme, amelyet ők a világ elé tárnak, az Alfa és Omega, a kezdet és a vég, az első és az utolsó, amely „Igazság”-ként van bemutatva.

És jelt adok közülük, és akik megmenekülnek közülük, azokat elküldöm a nemzetekhez: Tarsisba, Pulba és Lúdba, az íj-feszítőkhöz, Tubálba és Jávánba, a távoli szigetekre, amelyek nem hallották híremet, és nem látták dicsőségemet; és hirdetni fogják dicsőségemet a népek között. És elhozzák minden testvéreket minden nemzet közül ajándékol az Úrnak, lovakon, szekereken, hordszékeken, öszvéreken és gyors futású állatokon az én szent hegyemre, Jeruzsálembe, azt mondja az Úr, miként Izráel fiai tiszta edényben viszik be az ajándékot az Úr házába. És közülük is veszek papokat és lévítákat, azt mondja az Úr. Mert miképpen az új egek és az új föld, amelyeket alkotok, megmaradnak előttem, azt mondja az Úr, úgy marad meg a ti magvatok és nevetek is. És léssen, hogy újholdról újholdra és szombatról szombatra eljön minden test, hogy imádjon engem, azt mondja az Úr. És kimennek, és meglátják azoknak a férfiaknak holttestét, akik vétkeztek ellenem; mert férgük meg nem hal, tüzük el nem alszik, és minden test előtt utálatossá lesznek. Ézsaiás 66:16–24.

Ézsaiás végső prófétai elbeszélése a Vigasztaló 2023 júliusában való megérkezésével kezdődik, és az elbeszélés ott ér véget, ahol elkezdődött. Megérkezik a hét mennydörgés rejtett történetében, amely közvetlenül a kegyelemidő lezárulta előtt tárul fel. Az elején a millerita mozgalom megismétlődését azonosítja a végén a száznegyvennégyezer mozgalmának történetével. Az Illés-üzenetet kísérő átok üzenetét az iszlám prófétai munkájának üzeneteként ábrázolja, amely megharagítja a nemzeteket, amint azt az Úr arra használja, hogy ítéletet hozzon „először” az Egyesült Államokra a vasárnapi törvény miatt, és „utoljára” az egész világra ugyanazon lázadásért.

Ézsaiás utolsó elbeszélésének tárgyalását a következő cikkben folytatjuk.

